

[Hartel.]

Vælgere en Udvikling, der ikke vil komme inden for en overskuelig Fremtid.

Oluf Pedersen: Den højtærede Forsvarsminister mente ikke, der laa nogen Sensation i de Citater, som jeg anførte fra den Pjece, der blev trykt i 1930, og Begrundelsen herfor var ikke, at Citaterne ikke var rigtige, men at den Anskuelse, som skulde være ændret, var ændret tidligere, hvilket vi alle sammen vidste. Det blev i den Forbindelse sagt, at Spørgsmaalet ogsaa havde været ude til Vælgerne, saaledes at de vidste god Besked. Ja, jeg har jo ogsaa været ude til Vælgermøder, men jeg har ikke været til et eneste Vælgermøde, hvor Repræsentanten for Det socialdemokratiske Parti og endnu mindre for Det radikale Parti gav Udtryk for en ændret Opfattelse. Tværtimod har jeg været til Vælgermøder, hvor det har været lige modsat. Jeg mindes et Møde sidste Foraar, hvor Socialdemokratiet var repræsenteret af en saa kyndig Mand som fhv. Forsvarsminister L. Rasmussen, der meget stærkt bedyrede, at der ikke var foregaaet den ringeste Ændring i den socialdemokratiske Opfattelse. Jeg troede, at Rasmussen havde Ret, men nu ser det altsaa ud til, at han ikke havde det.

Jeg kan for mit Vedkommende give det ærede Medlem Hr. Brorsen Tilslutning, naar han siger, at der er et falsk Grundlag for dette Lovforslag. Man har fra Regeringspartierne Side agiteret paa et helt andet Grundlag end det her foreliggende. Det er et Tillidsbrud, at man forelægger saadanne Lovforslag uden at spørge Vælgerne. Og naar Ministeren siger, at det grunder sig paa internationale Forhold, vil jeg dertil svare, at Ministeren jo selv ved Forelæggelsen gav Udtryk for, at man skulde opfylde de folkeretlige Regler. Jeg stillede det Spørgsmaal til Ministeren, om der da var sket nogen Ændring i de folkeretlige Regler, som begrundede en Ændring i Regeringens Stilling. Jeg fik intet Svar, og jeg stiller nu paa ny Spørgsmaalet til den højtærede Udenrigsminister: Er der sket en Forandring i de folkeretlige Regler, som begrunder Regeringens ændrede Opfattelse af, hvordan vi bør ordne det ydre Retsværn?

Jeg tillod mig at stille det Spørgsmaal til Regeringen og til alle de politiske Partier, hvordan de vilde stille sig med Hensyn til Folkeafstemning, hvorved man fik Forsvarsspørgsmaalet ud af det partipolitiske og henvist til direkte Afgørelse. Jeg tror,

det vilde være en Fordel for os alle sammen, om det skete paa denne Maade, og det var i hvert Fald et Udtryk for, at vi ønskede at løse Spørgsmaalet i Overensstemmelse med vort Folks Ønske, men hertil er der endnu ingen af de politiske Partier, endnu mindre den høje Regering, der har givet Tilslutning. Man kunde saa spørge: Hvad er da Begrundelsen for denne negative Holdning? og man kunde da være lige saa ondsksfuld, som Forsvarsministeren var i sin Pjece, hvor han over for de daværende to Forligspartier sagde, at det, at man ikke vilde have Forslaget ud til Folkeafstemning, viste deres sorte Samvittighed.

Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, fandt ikke, at han sad paa Anklagebænken. For saa vidt han mente paa Anklagebænken over for det ærede Medlem Hr. Brorsen, kan det være rigtigt nok. Det ærede Medlem Hr. Brorsen har jo siddet paa den Bænk længe, som det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen nu ønsker at anbringe sig paa, og jeg synes ikke, man saadan kan anklage de gode Kammerater, der kommer og sætter sig ved Siden af en, men man kan maaske nok forlange, at de skal give Udtryk for Ønske om en vis Syndsforladelse. Det, som Socialdemokrater og Radikale nu bør gøre, er efter min Mening ikke at føle sig som Syndere, der omvender sig, tværtimod. De er Folk, som har indtaget et rigtigt, klogt og fornuftigt Standpunkt, og som er gaaet over til et ringere, de er altsaa ikke Syndere, der har omvendt sig, men tværtimod nogle, der er ved at begaa Synder.

Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen gaar saa stærkt ind for den „demokratiske“ almindelige Værnepligt, vil jeg sige, at det er jo det samme, man gør i Diktaturstaterne; der er man jo de ivrigste med Hensyn til den tvungne Værnepligt, og det tyder just ikke paa, at det er særlig demokratisk. Under Forhandlingerne er der ikke af nogen af de to Regeringspartiers Ordførere givet ringeste Begrundelse for, at man nu har forladt Kravet om Afskaffelse af den tvungne Værnepligt, ringeste Begrundelse for, at man har foretaget en Kovending her. Det Krav, man stillede i tidligere Tider om Afskaffelse af den tvungne Værnepligt, blev der jo givet udmærket saglige Begrundelser for, men man kan ikke give Begrundelse for, at man er gaaet bort fra dette Krav. Man bør derfor være villig til at gaa tilbage til det gamle Krav om, at den tvungne Værnepligt bør afskaffes.

Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen siger, at man har rettet sig efter Tidens